

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616200691
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616200691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Y. V., nar. X. X. XXXX, trvale bytom N. Y., I., T. XXX/X, o zaplatenie 5777,27 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6067,99 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5777,27 eura od 5. 3. 2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 365 eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 1. 2. 2016, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 5777,27 eura, úrokov vo výške 309,51 eura, úrokov z omeškania vo výške 4,80 eura, úroku vo výške 13,12 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 5777,27 eura od 20. 2. 2013 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 5777,27 eura a z nezaplatených úrokov vo výške 309,51 eura od 20. 2. 2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným dňa 19. 1. 2012 uzatvoril úverovú zmluvu číslo 32/201/12, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 6000 eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splatiť v pravidelných 120 mesačných splátkach. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, dňa 19. 2. 2013 bol vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru. Ku dňu 19. 2. 2013 pozostával dlh žalovaného z istiny vo výške 5777,27 eura, úrokov vo výške 309,51 eura, úrokov z omeškania vo výške 4,80 eura, poplatkov za upomienky vo výške 60 eur, ktoré si v konaní neuplatňuje.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 25. 4. 2016, žalobca uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 6000 eur, pričom do zosplatenia na istinu zaplatil 222,73 eura. Po zosplatení nevykonával ďalšie úhrady. Úroky vo výške 309,51 eura boli vyčíslené v sadzbe 13,12 % ročne od 19. 1. 2012 do 14. 3. 2013. Úroky z omeškania vo výške 4,80 eura boli vyčíslené v sadzbe 7 % ročne od 21. 8. 2012 do 14. 3. 2013. Z dôvodu chyby v písaní bol v žalobe nesprávne uvedený dátum zosplatenia úveru, ktorým je 14. 3. 2013. Preto navrhol, aby mu boli úroky vo výške 13,12 % ročne zo sumy 5777,27 eura priznané od 15. 3. 2013 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5777,27 eura a 309,51 eura od 15. 3. 2013 do zaplatenia.

Žalovaný výhrady k žalovanej sume nemal.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčasť na súdnom pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že v roku 2012 sa dostal do zlej finančnej situácie v rámci podnikania. Od začiatku tohto roka je evidovaný na úrade práce, nakoľko u jeho posledného zamestnávateľa prepúšťali. Prišli aj o byt v dražbe. Býva s manželkou a s dcérou, manželka má príjem približne 700 eur mesačne v čistom, on poberá podporu v nezamestnanosti približne 400 eur mesačne v čistom, do 30. 6. Výdavky im vznikajú mesačne 350 eur na splátky úverov, na bývanie 130 eur, 30 eur na energie. Voči žalobcovi má aj ďalšie záväzky, vo vzťahu ku ktorým mu boli súdom povolené splátky vo výške 100 eur a 50 eur. Momentálne nemá význam povoliť mu splácanie dlhu v splátkach, nakoľko nemá prostriedky na žiadnu splátku.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to úverovej zmluvy číslo 32/201/12, upomienky, sadzovníka poplatkov, všeobecných obchodných podmienok žalobcu, výzvy na predčasné splatenie úveru, výpisu z hlavnej knihy k 14. 3. 2013, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 19. 1. 2012 úverovú zmluvu číslo 32/201/12, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 6000 eur, pri výške fixnej úrokovej sadzby 13,12 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 120 splátkach vo výške 90,01 eura mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 15,16 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 18,29 %. Podľa časti V., písm. J/, čl. 1 písm. a/ všeobecných obchodných podmienok žalobcu, účinných od 1. 1. 2012, banka je oprávnená, a to aj bez predchádzajúceho oznámenia klientovi, rozhodnúť o predčasnom zaplatení zostatku istiny úveru s príslušenstvom, ak klient je v omeškani s úhradou čo i len jednej splátky podľa úverovej zmluvy, minimálne 3 mesiace. Podľa časti V., písm. J/, čl. 2 všeobecných obchodných podmienok žalobcu, účinných od 1. 1. 2012, v rozhodnutí banky o predčasnej splatnosti bude uvedený deň, v ktorý alebo do ktorého má klient splatiť zostatok istiny úveru s príslušenstvom. Deň uvedený v rozhodnutí banky sa automaticky stane novým dňom splatnosti úveru, a to bez dodatku k úverovej zmluve.

Dňa 19. 2. 2013 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru, z dôvodu neplnenia podmienok úverovej zmluvy, do 4. 3. 2013.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 12. 2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 12. 2012, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba X. Z. F. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Súd mal v konaní preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 6000 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 120 splátkach vo výške 90,01 eura mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnil, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné, žalobca ho dňa 19. 2. 2013 vyzval na predčasné splatenie úveru, a to do 4. 3. 2013. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6067,99 eura, predstavujúcich dlžnú sumu ku dňu 4. 3. 2013, kedy došlo k splatnosti dlhu (podľa časti V., písm. J/, čl. 2 všeobecných obchodných podmienok žalobcu, účinných od 1. 1. 2012 v deň určený vo výzve na predčasné splatenie úveru), pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 5777,27 eura, úrokov vo výške 286,57 eura (podľa výpočtu úrokov predloženého žalobcom predstavovali nezaplatené úroky od 18. 10. 2012 do 14. 3. 2013 309,51 eura, žalobcovi však prislúchali úroky len do splatnosti úveru, t. j. do 4. 3. 2013, ktoré činia zo sumy 5777,27 eura od 18. 10. 2012 do 4. 3. 2013 286,57 eura) a úrokov z omeškania vo výške 4,15 eura (podľa výpočtu úrokov z omeškania predloženého žalobcom predstavovali nezaplatené úroky z omeškania od 21. 8. 2012 do 14. 3. 2013 v sadzbe 7 % ročne 4,80 eura, súd však vypočítal úroky do splatnosti úveru, t. j. 4. 3. 2013, ktoré činia od 20. 11. 2012 do 18. 2. 2013 3,19 eura a od 19. 2. 2013 do 4. 3. 2013 0,96 eura). Keďže žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania uplatnené v žalobe, ktorých výška bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, t. j. 8,75 % ročne, odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, t. j. od 5. 3. 2013 do zaplatenia, avšak len z nezaplatenej istiny vo výške 5777,27 eura, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov. Súd taktiež zamietol podanú žalobu v časti uplatneného nároku na úrok vo výške 13,12 % ročne po splatnosti úveru, t. j. od 5. 3. 2013 do zaplatenia, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité

peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko aj keď bol žalobca v konaní čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech v pomerne nepatrnej časti (časti príslušenstva - úrokov a úrokov z omeškania). Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 365 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.